

blevet behandlet under Justitsministeriet som et særligt Anliggende.

Winther: Da jeg uheldigvis ikke har været tilstede fra denne Sags Begyndelse og altsaa reflekterer at sige Noget, som allerede er sagt, skal jeg indskrænke mig til at udtrykke min Forundring over, at denne Lov er kommen frem. Det synes mig, at der er saa liden Grund hertil, at jeg slet ikke kan forklare mig dens Fremkomst anderledes, end at den maa være en Arv fra et tidligere Ministerium, som isærbeles har udmærket sig ved at skaffe en Masse Pensioner, især extraordinaire Pensioner. Naar man nemlig seer, at den Eine af de Mænd, Udkaftet angaaer, Pladscommandanten, har havt Diæter, og den Anden, Capellanen, et aarligt Tillæg af 100 Rd., der aldeles har Charakteren af at være et Extrahonorar, og disse to Arter af Indtægt udtrykkelig ere nævnte i Pensionsloven som saadanne, der ikke kunne komme i Betragtning ved Pensionsansættelse, saa forekommer det mig virkelig at være en ganske besynderlig Ting, at dette Udkaft er fremkommet. Jeg indseer ikke, at den Førstnævnte fornødigvis har anden Adkomst paa Statskassen end at faae sin tidligere Pension, og jeg vil haabe, at hvis der bliver nedsat et Udvalg, dette da vil gjøre sit Yderste for at vise, at det vilde være en høist urigtig Wei at gaae, at indrømme Pension i det foreliggende Tilfælde, da det strider aldeles imod det, som Pensionsloven selv bestemmer bør komme i Betragtning ved Pensionsansættelse.

Justitsministeren: Jeg skal til disse Bemærkninger kun svare, at som Modvægt mod, hvad den ærede Rigsdagsmand anførte, er det mig høert, at det allerede fra anden Side (Tscherning) er blevet anerkjendt, at der var fuldkommen Billighed tilstede for at foreslaae den vedkommende Mand til en extraordinaar Pension. Der kan, som tidligere bemærket, ikke være Spørgsmaal om extraordinaire Pensioner, naar der er en juridisk Berettigelse tilstede, og her er altsaa kun ligefrem Spørgsmaal om, hvorvidt en saadan extraordinaar Pension maa anses for billig eller ikke. Ef-

ter Alt, hvad der tidligere er ytret, troer jeg, at det vilde være yderst ubilligt, om man, naar man i Statens Interesse nedlægger Quarantaineetablisementet paa Ryholm, vilde affædige den Mand, som har fungeret der som Pladscommandant, uden at give ham nogen som helst Pension. Netop den Omstændighed, at hans Indtægter have bestaaet i saadanne Emolumenter, hvoraf der ifølge Pensionsloven ikke kan beregnes Pension, bevirker, at man maa tie til en speciel Lov, da den almindelige Pensionslov ikke kan anvendes i dette Tilfælde, og denne Betragtning kan saaledes ikke rettes mod Fremlæggelsen af Lovudkastet. Det er naturligvis en ligefrem Selsølgelse, at det maa beroe paa Billighedshensyn, hvorvidt man vil finde den foreslaaede Sats af 600 Rd. for høi eller for ringe. — Hvad Capellanen angaaer, da faaer han efter Udkaftet, hvad der tilkommer ham ifølge Pensionsloven, foreløbig Bartpenge, senere Pension.

Lange: Det forekommer mig, at Retfærdighed og Billighed i høi Grad tale for at bevilge denne Pension. En anden Sag er det, om den skulde være sat for høi; men dette synes mig imidlertid ikke, naar man tager Hensyn til de Indtægter, den vedkommende Mand hidtil har havt.

M. Sage: Jeg skal blot tilføie, at den Omstændighed, den ærede Minister nævnte, at Quarantainevesenet har været behandlet under Justitsministeriet, jo ikke har nogen egentlig Betydning i dette Tilfælde. Vi have altid, førend Rigsraadet blev til, forhandlet om Ryholm under Justitsministeriet, og der er altid bleven svaret af den daværende Justitsminister, at man paa Grund af de Tractater, der bestod, og som stode i Forbindelse med Sundtolden, ikke kunde have dette Etablisement. Senere er det imidlertid blevet hævet, og nu er der Spørgsmaal om en Udgift vedrørende dette Sundtoldsquarantaineetablisement. Skjøndt jeg ikke agter at gjøre nogen videre Indvending derimod, har jeg dog anseet det for rigtigt at gjøre opmærksom paa, at det strengt taget er Føllesanliggende og ikke vedkommer den særlige Landsdeel.